

Magyar Köztársaság Alkotmánybíróságának!

1051 Budapest
Donáti u 35-45.

[REDACTED]
felperes

alkotmányjogi panasza

Tatabányai Törvényszék

P. 20. 643/2016/73. számú
végzése

és

a Győri Ítéltábla
Pkf. III. 25.530/2019/4. számú
végzése

tárgyában

az Abtv. 27. §. - a alapján.

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám: IV/ 0 0 5 2 6 - 4 / 2020	
Érkezett: 2020 MÁJ 27.	
Példány: 1	Kezelőiroda:
Melléklet: 1 db	<i>clu</i>

T. Magyar Köztársaság Alkotmánybírósága!

Az Alaptörvény 24. Cikkely (2) bekezdés d.) pontja illetőleg az alkotmánybíróságról szóló 2011., évi CLI. törvény 27. §. - ára tekintettel, e jogszabályi rendelkezések adta lehetőséggel élve, és ezen jogszabályi rendelkezések által biztosított Alkotmánybírósági hatáskör figyelembe vételével az alábbi

alkotmányjogi panaszt

nyújtom be a T. Alkotmánybíróság elé, utalva arra, hogy sérültek az Alaptörvény XXVIII. Cikkelyének (1) bekezdésében biztosított alapvető jogaim, konkrétizálva: a tisztességes eljáráshoz való jogom.

Kérem a fentebb nevezett Tatabányai Törvényszék által hozott 4. P. 20.643/2016/73. számú és a Győri Ítéltábla által hozott Pkf. III. 25.530/2019/4. számú döntések Alaptörvénybe ütközését megállapítani, és megsemmisíteni azokat mert a tisztességes eljárás nem volt biztosított.

Az Alkotmánybíróság mondhatni évtizedes gyakorlata szerint az Alaptörvény - mint a jogállami alkotmányunk - legfőbb védelmező testülete az Alkotmánybíróság, melynek jogértelmezése köti a bíróságokat. (legutóbb: IV/325/2019. számú AB ügyben kifejtettek)

Az alapjog legminimálisabb szintje biztosítani hivatott az emberi jogok tényleges érvényesülését, ahogy azt számtalan AB határozat visszatérő jelleggel hangsúlyozta.

Az Alkotmánybíróság - már az Alaptörvény hatályosulása előtti alkotmány alapján - elvi élel szögezte le, hogy a bírósághoz fordulás joga minden személyt megillet és e jog magában foglalja azt, hogy a perbe vitt jogról érdemi döntés születhessen. (59/1993. (XI. 29.) AB határozat)

Az eljáró bíróságok nevesített számon produkált döntéseiben nem érhető tetten az Alaptörvény 28. Cikkelyének megfelelő jogalkalmazás. A polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény 130. §. (1) bekezdés j.) pontjának ugyanis olyan - nem a jogszabályi rendelkezésből fakadó - megszorító értelmet adtak, amely alkotmányjogi szempontból az Alaptörvény I. Cikkely (3) bekezdésében megkívánt szükségesség arányosság elvét sértő jogalkalmazást vet fel egyedi ügyünkben. A Pp. mentén kialakult bírói gyakorlat úgy foglalt állást, hogy a keresetlevél

elutasítása szóba nem kerülhet addig ameddig az teljes egészében el nem utasítható (ÍH2004. 64), illetőleg olyan hiányosság nem tapasztalható amely kizárja azt, hogy perindításnak legyen helye. (BH1989. 109, EBH2001. 545). A Pp. 229. §. (1) bekezdése alapján a bíróság a tényekkel perbe vitt jogról dönt a kereseti kérelem és ellenkérelem keretei között [Pp. 3. §. (2) bekezdés, Pp. 215. §. - a]

Erre figyelemmel abban az esetben - ahogyan tettem is - ha előadom a konkrét tényeket, melyből az érvényesíteni szándékozott jog kiderül, és azt meghatározott - és idézhető - személlyel szemben teszem, abban az esetben nem lehet helye a keresetlevél idézés nélküli elutasításának.

A Győri Ítéltáblának eleve nem lehetett joga a hatályos bírói gyakorlatot megkerülni, és attól a szemponttól megbabonázottan elbírálni a fellebbezést, hogy a Kúria előtti út nem biztosított a Pp. 130. §. (1) bekezdés j.) pontja szerint történő keresetlevél idézés kibocsátás nélküli elutasítása esetén.

A Kúria gyakorlata az Alkotmánybíróság által is megerősítetten, követendő az alsóbb fokú bíróságok előtt, az egységes joggyakorlat kialakítása a Kúria feladata, és e gyakorlatot a Győri Ítéltábla az Abtv. 25. §. - a alapján támadhatta volna meg, de semmiképpen sem úgy ahogy tette azt, önkényesen és indokolatlanul.

Az ismételten előterjesztett keresetlevél elbírálása a Fővárosi Törvényszék feladata lett volna, minthogy abban a Fővárosi Ítéltábla illetékességi területére alapoztam a keresetlevelet. (BH1990. 182) A másodfokú bíróságként eljáró Győri Ítéltábla a Pp. 252. §. (2) bekezdése szerint kellett volna, hogy hatályon kívül helyezze az elsőfokú bíróságként eljáró Tatabányai Törvényszék döntését, minthogy a bíróság hatáskörét és illetékességét minden esetben hivatalból köteles vizsgálni. A jelen perbeli szakaszban az alperesi ellenkérelem előterjesztésére nem került sor, erre tekintettel az illetékesség hiánya szóba sem jöhetett. A Tatabányai Törvényszék ezzel, hogy mégis eljárta megsértette a Bszi. 8. §. (1) bekezdését mivel nem volt illetékes bíróság, és ugyanezen jogszabályhely (2) bekezdését egyaránt, hiszen az illetékességgel nem bíró bíróság egyetlen bírója sem lehet a törvény által rendeltnek minősülő.

A fenti előfeltételek mellett vonta meg a szükségesség arányosság követelményét sértő módon a perléshez fűződő jogosultságom a két eljárt bíróság. Nem tért ki arra, hogy milyen okból vélelmezte a Győri Ítéltábla, hogy a Tatabányai Törvényszéknek fennáll az illetékessége, holott ez hivatalból kötelessége.

Mivel nemhogy ésszerű, de még indokot sem szolgáltatott a bíróságok arra vonatkozóan, hogy a tisztességes eljáráshoz való jogom részét képező nevesített jogokat miért vonták el tőlem, így teljességgel önkényesnek ezáltal elfogadhatatlannak tartom a bírói döntésekbem megnyilvánuló alaptörvényellenes jogalkalmazást.

Nézetem szerint a jogegyenlőség megkívánja, hogy az ügyemet részrehajlás nélkül és az arra hivatott bíróság bírálja el, ugyanis az alapvető jogok között biztosított egyenlőségi klauzula nem tűr kivételt a tisztességes eljáráshoz való jogot érintő hátrányozás esetén.

Annak továbbá hogy két vagy több felperes közül az ugyanolyan de legalábbis hasonló megítélésű ügyet eltérően bírálják el a jogalkalmazás során.

A Győri Ítéltábla az eljárás során több alkalommal szándékosan nem észlelte, hogy nincs joga eljárni az ügyben a Kúria Pkk. V. 24.560/2016/2. számú végzése folytán a Tatabányai Törvényszéknek, hiszen az eljárásból kizárólag azt a bíróságot lehet kizárni amely előtt az eljárás indult, a Budapest Környéki Törvényszék kizárása során ezért a Fővárosi Ítéltábla illetékességi területén volt választható bíróság, ami azért lényeges mert nem volt kötve a Kúria végzéséhez sem a Tatabányai Törvényszék, sem a Győri Ítéltábla, ugyanis nem hatásköri vagy illetékességi összeütközés folytán, hanem kizártság miatt került sor más - a Budapest Környéki Törvényszék helyett - bíróság kijelölésére. Fogalmilag kizárt volt, hogy a Tatabányai Törvényszékhez kerüljön az ügy hiszen a Fővárosi Ítéltábla előtt nem volt folyamatban az eljárás másodfokon így abból kizárni sem lehetett az eljárás elején, erre akkor kerülhetett volna sor, ha az ügy másodfokra kerül.

Olyan esetekben sem lehetséges előre másodfokú bíróságot kijelölni ahol kizárólag a másodfokú bíróság érintett a kizárási okkal. Mindezekre tekintettel nem lehet alapja annak, hogy egy

teljesen más régiót jelölt ki a Kúria azon tanácsa amelyet dr. [REDACTED] bíró vezetett, pont az a bíró akinek az általuk kiosztott kereset a korábbi jogalkalmazását sérelmezte. Önmagában ez a tényező is ahhoz kellett volna, hogy vezessen, hogy a Győri Ítéltábla kijelölési eljárást kér, azon túl, hogy a Kúriának hatásköre arra terjedt volna ki hogy másik bíróságot válasszon a kijelölési eljárás lefolytatására a Fővárosi Ítéltáblát érintő objektív kizárási ok végett, de e hatáskörén túlterjeszkedve jelölte ki az ország azon régióját, ahol az uralkodó bírói gyakorlat ellenére az a gyakorlat él, miszerint a bírói döntéshez vezető jogalkalmazás nem képezheti a per tárgyát, holott ez nem így van. (ÍH2011. 158)

Mindez bebizonyosodott a kijelölés óta történő nézetváltás folytán. (ÍH2017. 97) A Győri Ítéltábla kijelölését végző dr. [REDACTED] bíró annak ellenére nem tartotta saját magát kizártnak a kijelölő végzés meghozatalából, hogy önmagában azért elvonták az ügyet a Fővárosi Ítéltáblától mert a per alperese volt, mint jogi személy, de pont dr. [REDACTED] bíró aki miatt (mások mellett) indult az eljárás, megválasztotta azt a bíróságot amelyik az általa is elkövetett hibás jogalkalmazás kapcsán kifejtett felperesi keresetbéli tényekről dönt, de sajnálatos módon ez is elmaradt mivel a Tatabányai Törvényszék nem indította meg az eljárást, - szakmailag nem mert belebocsátkozni érdemben a perbe - és a Győri Ítéltábla asszisztált ahhoz hogy inkább vonják el újra a felperes tisztességes eljáráshoz fűződő alapjogát, minthogy az ügy a Kúria más tanácsa elé kerülhessen. Az eljárás során több alkalommal terjesztettünk elő kizárási indítványt, de mind megtagadták, holott utóbb az derült ki az eljárás adatai alapján hogy több esetben saját magát elfogultnak valló bíró vett részt az eljárásban majdnem négy esztendőn keresztül.

A felperes pártatlansághoz való joga elenyészett, ugyanis nincs meg annak a látszata hogy az eljárt bíróságok bírói pártatlanok lettek volna, megjegyzem nem is voltak azok, gusztustalan módon jártak el és porba tiporták a jogállamiság minden eszményét, amelynek tényleges érvényesüléséért az Alkotmánybíróság és az AB döntések figyelembevételével a jogalkotó is összhangban dolgozik.

Álláspontunk szerint nem lehet egy olyan bíróság törvényesnek tekinthető amely kizárt bíró által vezetett Kúriai tanács által lett megválasztva. (3027/2018. (II. 06.) AB határozat) Dr.

[REDACTED] egyértelműen érdekelt volt abban hogy a jogalkalmazás során kifejtett nyilvánvaló hibája miatt ne legyen felelősségre vonva a Fővárosi Ítéletábla, mivel ez mind szakmai mind anyagi szempontból rá nézve is kifejezetten aggályos lett volna, ugyanúgy ahogy bírótársaira nézve. A Győri Ítéletábla elleni kizárási indítványt Dr. [REDACTED] bírósági elnök vezetésével a Kúria Pkf. II. 24.509/2019/4. számú végzésével bírálta el, holott ő maga is részt vett a keresettel sérelmezett Fővárosi Ítéletábla által 6. Pf. 22.082/2010/8. számú ítélet meghozatalában, ahol a felperesnek a keresetét olyan ürüggyel utasították el, hogy anyagi jogerőhatással érintett tényeket kíván érvényesíteni, holott sem fél sem jog sem ténybeli alap azonosság nem állt fenn.

Dr. [REDACTED] már Kúriai bíróként BH2013. 243. számú eseti döntés meghozatala során tanácsvezetőként azon az állásponton volt hogy nem zárja ki semmi, hogy a korábbi perben született döntés vizsgálat tárgyát képezze, és megítélhető az, hogy milyen eredménnyel zárult volna az alapper a bírói hiba esetén.

Az alapjog sérelmének lényege, hogy az eljáró bíróságok a pert nem folytatták le érdemben, melynek nem volt ésszerű oka, de még indoka sem és ezáltal az Alaptörvény nevezett Cikkelyeibe ütközött a bírói döntés. Mindkét bírói fórumon.

A T. Alkotmánybíróság főtítkárának felhívására, mely során kifejtette hogy mit is jelen az önkényes jogalkalmazás, ahogy kérte egységes szerkezetben a jelen indítványkiegészítésben az Alaptörvény XV. Cikkelyének megsértését állító panasz részt, visszavonjuk mivel bizonyítási eljárás hiányában nemleges tények állítása, és összefüggés valószínűsítése kizárt, de megjegyzést érdemel hogy még az Ebktv. 19. §. - a sem kíván meg ilyesmit. (lásd:EBH2015. 24) A panaszt a tisztességtelen eljárás miatt a tisztességes eljáráshoz való jog sérelme tekintetében tartjuk fenn és további „alapjogi jellegű indoklást” adunk elő (bármit is jelentsen ez, hiszen e fogalomnak az Alkotmánybíróság mindmáig nem tudott tartalmat adni) és elsősorban kitérünk arra, hogy az Alkotmánybíróság a kialakult gyakorlata szerint a tisztességes eljáráson belül a „tisztességességét” az adott eljárásnak minden esetben ügynként és érdemben vizsgálta, a hiánypótlásra felhívó végzéssel kapcsolatban kifejtjük, hogy nem a tényállás megváltoztatását vagy alapjogi aspektusoktól elkülönült felülvizsgálatát várjuk el a testülettől. Ez fogalmilag is kizárt mindössze azt kérjük foglaljon állást

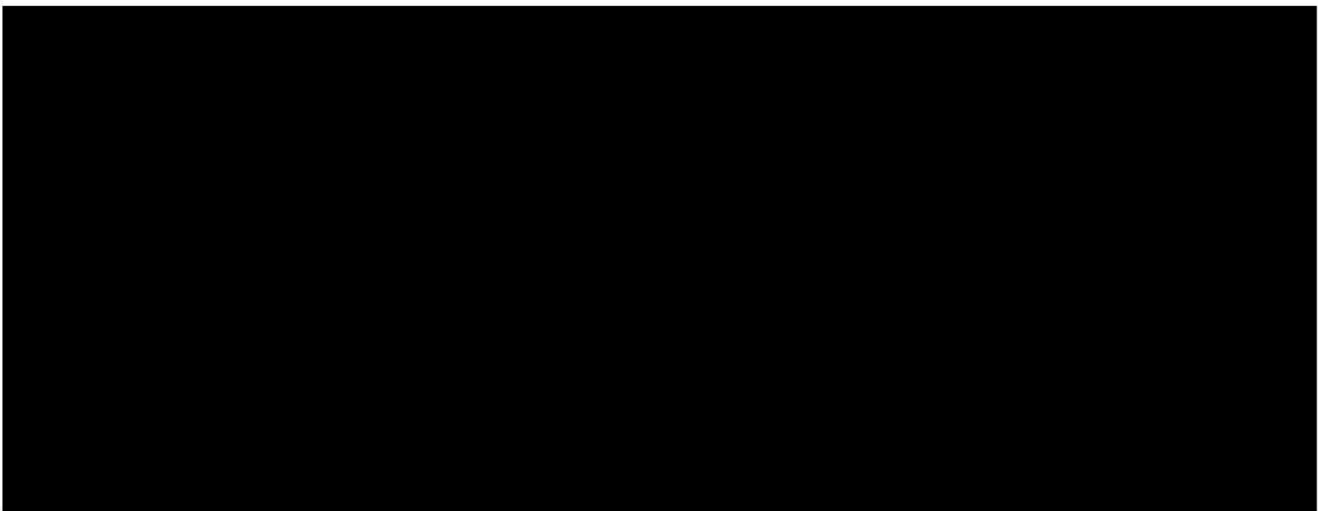
arról, hogy a Győri Ítéletábla és a Tatabányai Törvényszék döntése az irányadó tényállás alapján sérti e az indítványozó tisztességes eljáráshoz való jogát. A törvényes bíró hiánya kapcsán a Győri Ítéletábla nem ejt szót, és az sem lehet vitatott hogy a végzések az indítványozót elzárták attól, hogy az ügyben érdemi döntéssel a jogát elbírálják, noha a Győri Ítéletábla az előzményi adatok alapján maga is úgy látta, hogy nincs akadálya a bírósággal szembeni pernek, sőt a Kúria rögzítette, hogy dr. [REDACTED] ügyvéd ellen is indíthat pert az indítványozó. Alláspontunk szerint eleve nem lehet tisztességes és az EJEK által elvárt minimumszintet sem elérő az a bírósági eljárás, ahol olyan bíró dönt a keresetlevél eljárásra való alkalmassága felől amelyik olyan bírói fórum előtt ténykedik, melynek köze sem lehetne az eljáráshoz. A szabad bírói mérlegelés alapjába véve nem támadható, szóval egy másik esetleg törvényes bíró előtt az ügyben az eljárás megindulhatott volna és érdemi döntés születetett volna. A hatékony bírói jogvédelem azt kívánja meg, hogy a perbe vitt jogról érdemi döntést hozzanak, a bíróság viszont sehoh nem fejtette ki hogy mely az a hiány és miért vezet ahhoz hogy az ügy érdemében dönteni nem lehet, figyelemmel a Pp. 3. §. (2) bekezdésére is. (lásd: EBH2004.1143) Ha ugyanis illetékességét fennállni látta a bíróság akkor egyértelmű, hogy indokot is kellett volna adni erre vonatkozóan is. A fellebbezésben az indítványozó egyértelműen a bíróság tudtára adta az aggályait, amellyel a Győri Ítéletábla mégcsak érintőlegesen sem foglalkozott. Az eljárás tisztességessége, és e jog maga azt biztosítja, hogy a jogállami jogviták az anyagi igazságnak megfelelően dőljenek el, így nyilvánvaló hogy nem felelhet meg egy olyan fórum döntése, amelynek a jogalkotó eleve nem szánt szerepet egy adott eljárás elbírálása során. Az indok nélkül történő anyagi jog elbírálásának hiánya maga után vonja a hatékony bírói jogvédelem hiányát. Figyelembe véve továbbá azon tényt, hogy részletesen kifejtette az indítványozó azt, hogy miért nincs, nem volt joga a Tatabányai Törvényszéknek eljárni, és erre még reakció sem érkezett a Győri Ítéletábla felől, megalapozottan állítja az elfogultságot is, rájuk vonatkozóan is, hiszen egyértelmű hogy ha tudott, ismert az eljárásra való jogosultság hiánya és ennek ellenére dönt a bíróság elvonva a feleket a törvényes bíróságtól, azzal a saját érdekeltségét mutatja. Miért végezne munkát a bíróság olyan ügyben ahol nem rendelkezik illetékességgel, ha nem azért hogy az egyik félnek kedvezzen a másik félnek meg hátrányt okozzon. A tisztességes eljáráshoz való jog nevesített részei is sérültek több szempontból is. A pártatlanság hiánya, illetőleg ennek

vizsgálata minden esetben tartalmi vizsgálatot és érdemi vizsgálatot kívántak meg. A pártatlanság hiányában ugyanis az egyéni jogok csorbát szenvednek. (34/2013. AB határozat)

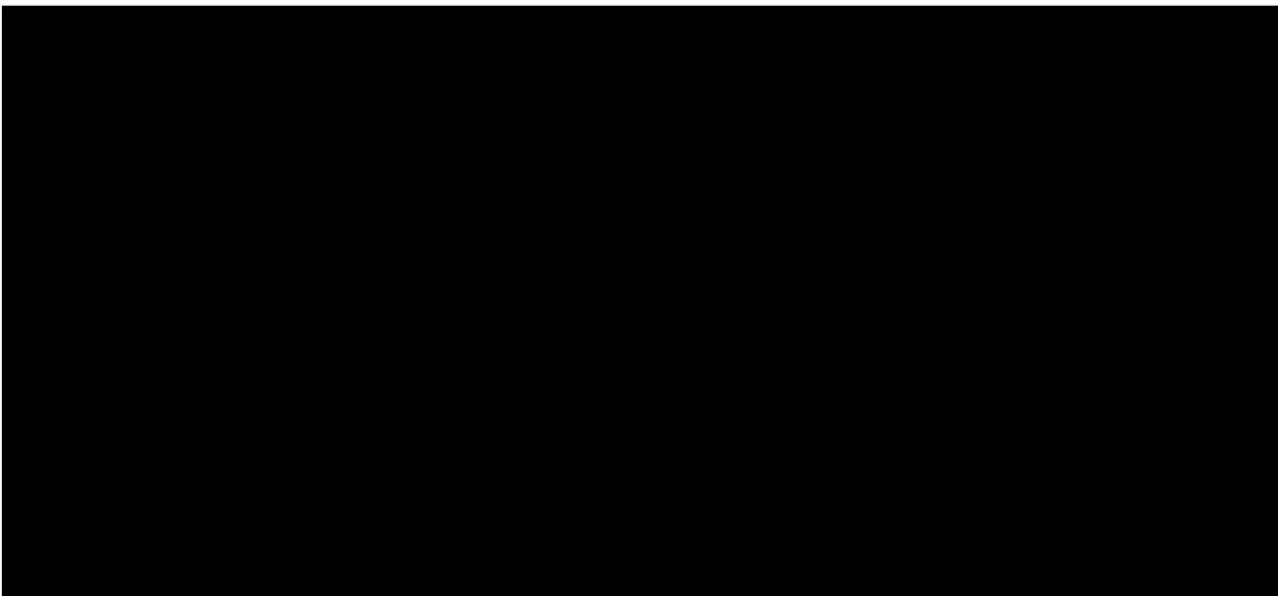
Az Alkotmánybíróság több esetben eljárta olyan ügyekben, ahol is az indítványnak se eleje se vége nem volt, és több alapvető kritériumot sem tudott teljesíteni az adott személy aki azt előterjesztette. Ennélfogva sérelmesnek tartjuk, hogy a hiánypótlásra való felhívásra civil szervezet avagy ügyvéd elé kívánja irányítani a titkárság az indítványozót, hiszen a saját maga gyakorlatát sem tudja sok esetben felismerni az Alkotmánybíróság titkársága. Ajánlunk továbbá figyelmükbe az alkotmányjogi panaszok kézikönyvet, melyet neves szakjogászok készítettek, talán segíthet az indítványok megfelelő rendszerezésében. Szomorú hogy az Alkotmánybíróság nem tudja eldönteni azt, hogy az indítványt az indítványozó saját maga vagy szakmai segítséggel írta e.

A 20/2017. AB határozat nem arról szól, mikor egy hatályon kívül helyezett normát alkalmaz a hatályos helyett a bíróság és ennek nem adja indokát, ilyes esetben ugyanis alkalmazott valamilyen jogszabályi rendelkezést, a mi esetünkben arról van szó hogy a jogvita elbírálása során hatályos jogszabályok rendelkezéseit hagyta figyelmen kívül és egyáltalán nincs és a múltban sem volt olyan jogszabályi rendelkezés amely a jogalkalmazásnak alapja lehetne, és jelen esetben sincs indoka ennek. Nézetünk szerint ha önmagában a hatályos jogi norma alkalmazásának hiánya ahhoz vehet, hogy az Alkotmánybíróság önkényesnek nyilvánít egy bírói döntést, mert az adott bíróság tévedett és ennek indokát erre tekintettel figyelmenlenségéből nem adta, akkor olyan esetben amilyen a miénk, ahol a hatályos jogi normákat nem alkalmazta a

bíróság és ennek nem adta indokát, méginkább önkényes, hiszen itt nem volt olyan jogi norma a múltban sem amely alapja lehetne a bírói döntésekben kifejeződő nyílt önkénynek, amely sugárzik az eljárásból.

Igaz hogy ez nem volt törvényben előírva, de az sem, hogy illetéktelen bíróság járhat el, indok nélkül és hozhat döntést más bírói fórum bírója helyett úgy hogy ki sem tért a felperesi érvekre, amelyek miatt érdemben a perbe vitt jog nem került elbírálásra, holott erre nyilvánvalóan mód lett volna.

jogalkotó is így gondolta. Mindezekre tekintettel kérjük, hogy a T. Alkotmánybíróság érdemben vizsgálva hozzon határozatot a felperes panasza kapcsán, hiszen ahogy a felhívás is rögzíti részletesen és érthetően ki lett fejtve a probléma.

Budapest, 2020. május 16.

Tisztelettel:

